

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ⁷

ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΤΡΙΤΟΣ ΔΕ ΧΩΡΕΙ

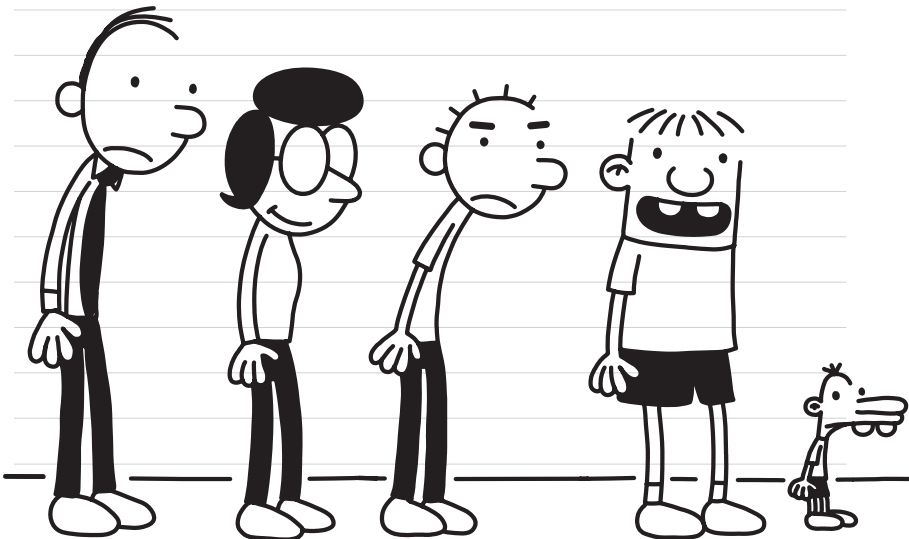

ΤΟ Νο 1
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
ΤΩΝ ΝΕΥ ΥΟΡΚ ΤΙΜΕΣ

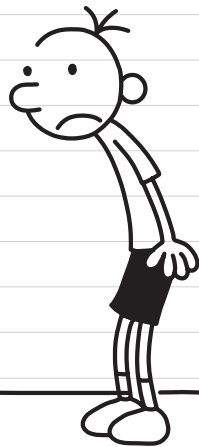
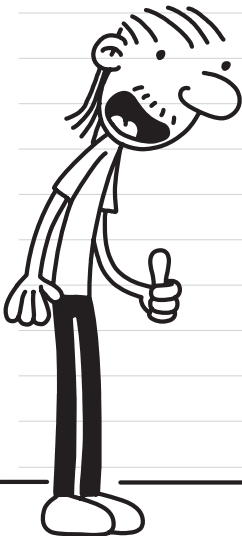
Τζεφ Κίνι

Handwriting practice lines consisting of 15 horizontal lines.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ⁷

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ:
DIARY OF A WIMPY KID: THE THIRD WHEEL
Από τις Εκδόσεις Harry N. Abrams Inc., Νέα Υόρκη 2012
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το ημερολόγιο ενός σπασίκλα 7:**
Στους δύο τρίτος δε χωρεί
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jeff Kinney
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΕΞΟΦΥΛΛΟ: Chad W. Beckerman και Jeff Kinney
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ – ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: CPI books

© Κειμένους και εικονογράφησης: Wimpy Kid, Inc., 2012
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2012 by Amulet Books, an imprint
of ABRAMS. All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2012

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2012

ISBN 978-618-01-0013-6

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ενός Σπαθίικλα⁷

ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΤΡΙΤΟΣ ΔΕ ΧΟΡΕΙ

Τζεφ Κίνι

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΟΥ

Ο ΤΖΕΦ ΚΙΝΙ είναι σχεδιαστής διαδικτυακών παιχνιδιών και ο Νο 1 ευπώλητος συγγραφέας σύμφωνα με την εφημερίδα *New York Times*. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια στην Ουάσινγκτον και το 1995 μετακόμισε στη Νέα Αγγλία. Ο Τζεφ ζει τώρα στη νότια Μασαχουσέτη με τη σύζυγό του και τους δυο γιους τους. Έχει ανακηρυχθεί από το περιοδικό *Time* ένας από τους 100 Ανθρώπους στον Κόσμο με τη Μεγαλύτερη Επιρροή. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία του *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΓΚΡΕΓΚ ΧΕΦΛΙ*, το οποίο έχει γυριστεί κινηματογραφική ταινία από την Twentieth Century Fox, *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 2: Ο ΡΟΝΤΡΙΚ ΔΕΝ ΠΑΙΖΕΤΑΙ!*, *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 3: ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΞΕΧΕΙΛΙΣΕ*, *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 4: ΣΚΥΛΙΣΙΑ ΖΩΗ*, *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 5: Η ΣΚΛΗΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ*, *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 6: ΜΕΡΕΣ ΠΙΑΝΙΚΟΥ*, *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΦΤΙΑΞΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΒΙΒΛΙΟ* και *ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΠΩΣ ΓΥΡΙΣΤΗΚΕ Η ΤΑΙΝΙΑ*.

Στον Γκραμ

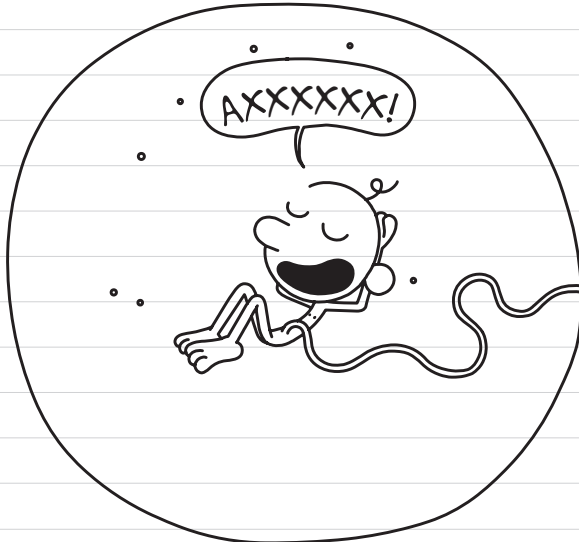
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Κυριακή

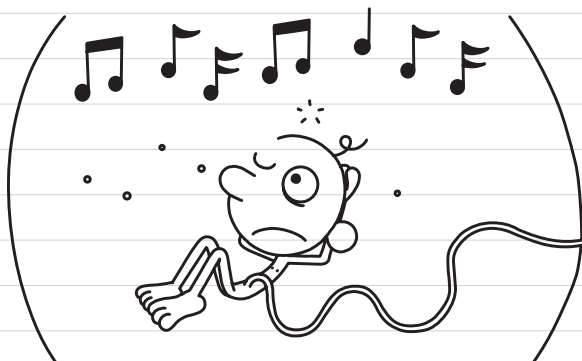
Μακάρι να είχα αρχίσει πολύ νωρίτερα να κρατάω ημερολόγιο, γιατί όποιος γράφει κάποια στιγμή τη βιογραφία μου θα έχει πολλές απορίες σχετικά με τη ζωή μου όλα εκείνα τα χρόνια πριν πάω στο γυμνάσιο.

Ευτυχώς, θυμάμαι σχεδόν όλα όσα έγιναν από τη μέρα που γεννήθηκα. Για να είμαι ειλικρινής, θυμάμαι ακόμη και πράγματα που μου συνέβησαν ΠΡΙΝ καν γεννηθώ.

Τον παλιό εκείνο καιρό, το μόνο που με ένοιαζε ήταν να κολυμπάω στα σκοτεινά, να κάνω ανάποδες κλωτούμπες και να ρίχνω κάναν υπνάκο όποτε μου έκανε κέφι.

Μια μέρα, λοιπόν, εκεί που έριχνα έναν ωραιότατο υπνάκο, ξύπνησα ξαφνικά από κάτι περίεργους θορύβους που έρχονταν απ' έξω.

Δεν κατάλαβα αμέσως τι στο καλό ήταν αυτό που άκουγα, αλλά αργότερα έμαθα ότι η μαμά μου έβαζε μουσική και κολλούσε τα χεϊά στην κοιλιά της.

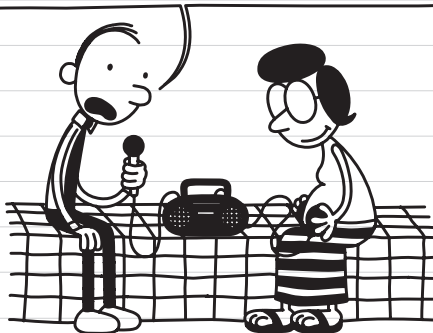
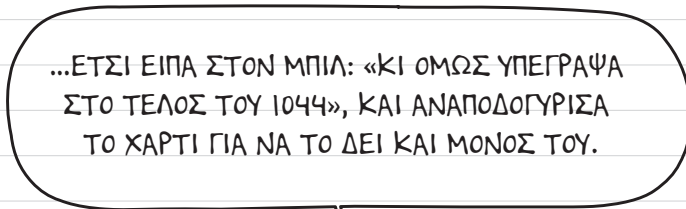

Μάλλον πίστευε πως, αν μου έβαζε να ακούω κλασική μουσική κάθε μέρα πριν γεννηθώ, θα της έβγαίνα τουλάχιστον ιδιοφυΐα.

Τα ηχεία αυτά είχαν και μικρόφωνο κι έτσι όταν η μαμά δεν έβαζε μουσική, μου διηγούνταν όλα όσα συνέβαιναν στη ζωή της.

Και όταν ερχόταν ο μπαμπάς από τη δουλειά, η μαμά τον έβαζε να μου δώσει λεπτομερή αναφορά από το πώς ήταν η ΔΙΚΗ ΤΟΥ μέρα.

Αλλά δεν τέλειωνε εκεί η ιστορία. Κάθε βράδυ, η μαμά μου διάβαζε για περίπου μισή ώρα πριν κοιμηθεί.

Το πρόβλημα ήταν ότι το πρόγραμμα του ύπνου μου δε συμβάδιζε με αυτό της μαμάς. Έτσι, όταν αυτή κοιμόταν, εγώ είχα το μάτι γαρίδα.

Η αλήθεια είναι, πάντως, ότι θα ήθελα να είχα δώσει μεγαλύτερη σημασία σε αυτά που μου διάβαζε η μαμά.

Την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε διαγώνισμα με ερωταποκρίσεις πάνω σε ένα βιβλίο που δεν είχα προλάβει να διαβάσω. Είμαι σχεδόν σίγουρος ότι η μαμά μου το είχε διαβάσει πριν γεννηθώ αλλά δε μου ερχόταν τίποτα.

Υποθέτω πως εκείνη την εβδομάδα που η μαμά μου διάβαζε το βιβλίο, εγώ θα ήμουν απασχολημένος με κάτι άλλο.

Το παράδοξο είναι ότι η μαμά ΔΕ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ το μικρόφωνο για να την ακούσω.

Αφού ήμουν ΜΕΣΑ της, μπορούσα να ακούσω όλα
όσα έλεγε, είτε το ήθελα είτε όχι.

Μπορούσα, επίσης, να ακούσω ΟΛΑ όσα γίνονταν έξω
από την κοιλιά της. Έτσι όταν η μαμά και ο μπαμπάς
άρχιζαν τα σαλιαρίσματα, ήμουν αναγκασμένος να
τα ακούω ΚΑΙ ΑΥΤΑ.

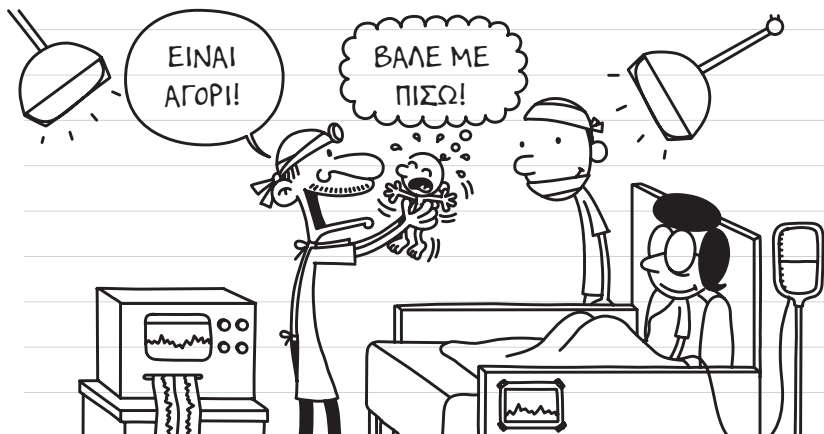
Γενικά ποτέ δε νιώθω άνετα όταν οι άνθρωποι γύρω μου μπαλαμουτιάζονται, ΕΙΔΙΚΑ όταν αυτοί οι άνθρωποι είναι οι γονείς μου. Προσπάθησα να τους κάνω να σταματήσουν, αλλά δεν πήραν το μήνυμα ούτε μία φορά.

Βασικά όλα όσα έκανα μάλλον χειροτέρευαν την κατάσταση.

Πόσους μήνες να αντέξω αυτή τη ζωή; Έπρεπε να βγω επειγόντως από κει μέσα κι έτσι γεννήθηκα τρεις εβδομάδες νωρίτερα. Αλλά αφού με χτύπησε ο κρύος αέρας και τα εκτυφλωτικά φώτα της αίθουσας τοκετού, το μετάνιωσα και ήθελα να μπω πάλι μέσα.

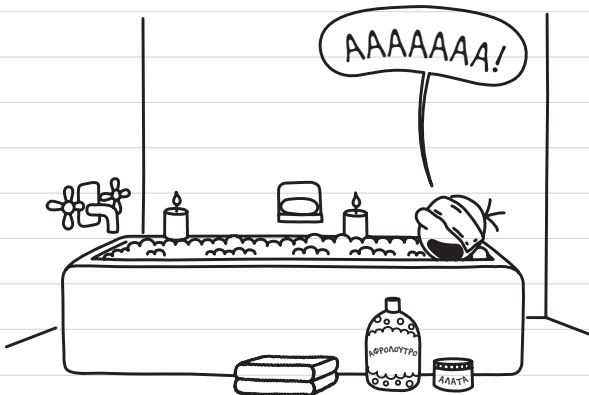
Μέχρι να έρθει η ώρα, λοιπόν, να κάνω την είσοδό μου στον κόσμο, είχα απόλυτη έλλειψη ύπνου και πολύ κακή διάθεση. Οπότε αν δείτε ποτέ φωτογραφία νεογέννητου, πλέον θα ξέρετε γιατί πάντα το μωρό φαίνεται αλαφιασμένο.

Βασικά ΑΚΟΜΗ δεν έχω αναπληρώσει τον ύπνο που έχασα τότε και, πιστέψτε με, κάνω φιλότιμες προσπάθειες.

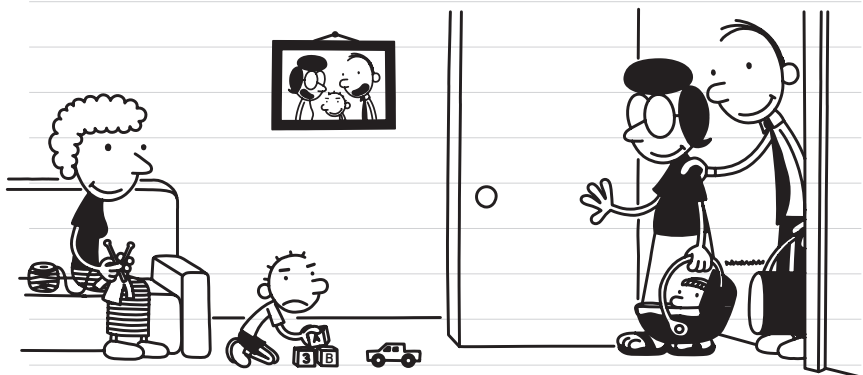
Από τότε που γεννήθηκα, προσπαθώ να αναβιώσω την αίσθηση που είχα τότε που κολυμπούσα στα σκοτεινά, μες στην απόλυτη ευτυχία.

Αλλά όταν ζεις σε ένα σπίτι με άλλους τέσσερις ανθρώπους, κάποιος βλάκας θα βρεθεί να σου καταστρέψει τη φάση.

Γνώρισα τον αδελφό μου, τον Ρόντρικ, λίγες μέρες μετά τη γέννησή μου. Μέχρι τότε νόμιζα πως ήμουν μοναχοπαίδι, οπότε απογοητεύτηκα πολύ όταν ανακάλυψα πως δεν ήμουν.

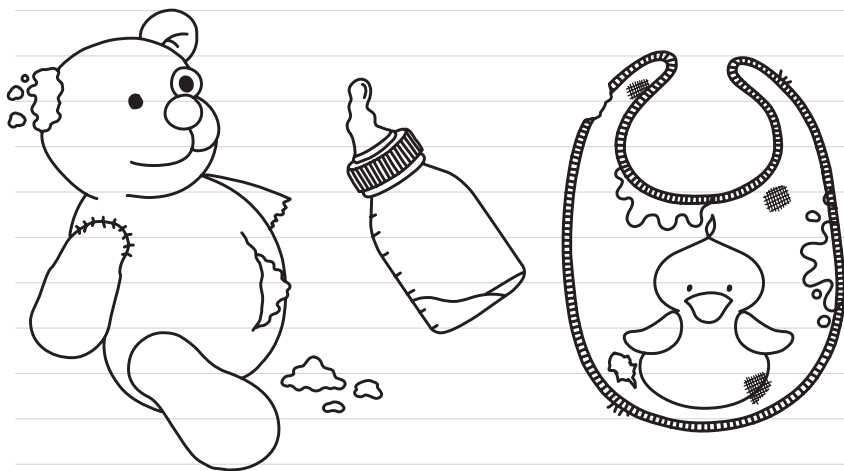
Η οικογένειά μου ζούσε σε ένα πολύ μικρό διαμέρισμα εκείνη την εποχή και ήμουν αναγκασμένος να μοιράζομαι το δωμάτιο με τον Ρόντρικ. Ο Ρόντρικ κοιμόταν στην κούνια, κι έτσι τους πρώτους μήνες της ζωής μου τους πέρασα στο πάνω συρτάρι της συρταριέρας, κάτι για το οποίο είμαι σχεδόν σίγουρος ότι είναι παράνομο.

Κάποια στιγμή, επιτέλους, ο μπαμπάς μετακόμισε τα πράγματά του από το δωμάτιο που χρησιμοποιούσε ως γραφείο, κι έτσι το έκαναν βρεφικό δωμάτιο. Μου έδωσαν την παλιά κούνια του Ρόντρικ κι αυτός πήρε καινούριο κρεβάτι.

Σχεδόν ΟΛΑ όσα είχα εκείνη την εποχή ήταν τα παλιά πράγματα του Ρόντρικ.

Μέχρι να φτάσουν σε μένα ήταν ήδη φθαρμένα
ή γεμάτα σάλια.

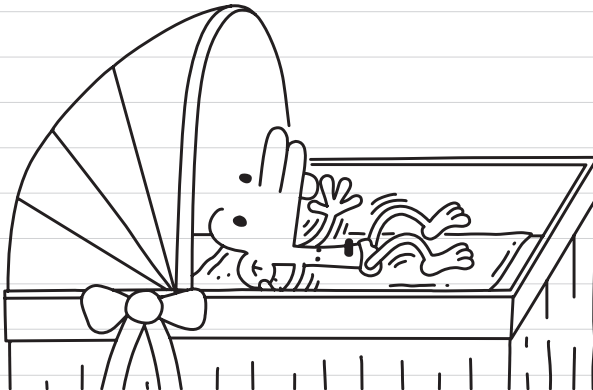
Ακόμη και η ΠΙΠΙΛΑ μου ήταν η παλιά του Ρόντρικ. Και
δε νομίζω ότι ήταν ακόμη έτοιμος να την παραδώσει, κάτι
που ίσως εξηγεί γιατί δε με συμπάθησε ποτέ ιδιαίτερως.

Για αρκετό καιρό ήμασταν μόνο οι τέσσερις μας, και τότε, μια μέρα, η μαμά μου είπε ότι θα αποκτούσε κι άλλο μωρό. Χάρηκα που με ενημέρωσε γιατί μπόρεσα να προετοιμάσω το έδαφος.

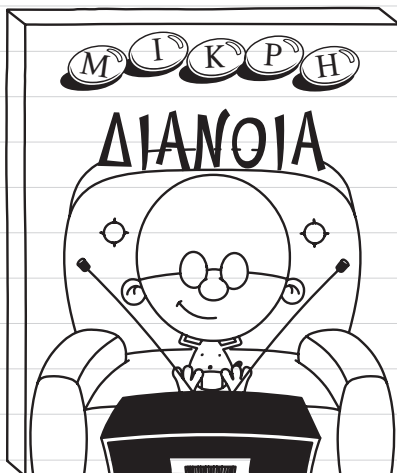
Όταν γεννήθηκε ο μικρός μου αδελφός, ο Μάνι, όλοι έλεγαν πόσο γλυκούλης ήταν. Αλλά αυτό που κανείς δε σου λέει για τα μωρά είναι ότι όταν γεννιούνται έχουν ένα μαύρο κάκαδο στον αφαλό τους εκεί όπου ήταν ο ομφάλιος λώρος.

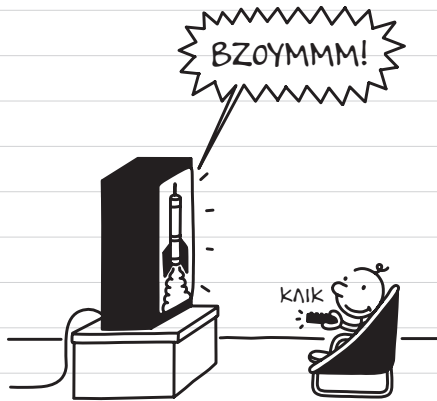
Κάποια στιγμή το απομεινάρι αυτό ξεραίνεται και πέφτει, και ο αφαλός του μωρού παίρνει φυσιολογική μορφή. Το θέμα είναι ότι κανείς ποτέ ΔΕ ΒΡΗΚΕ το απομεινάρι του Μάνι. Ακόμη και σήμερα τρελαίνομαι στη σκέψη ότι μπορεί να εμφανιστεί ξαφνικά.

Όταν ήμουν μωρό, η μαμά με έβαζε να κάθομαι μπροστά στην τηλεόραση μία ώρα την ημέρα και να βλέπω εκπαιδευτικά προγράμματα.

Δεν ξέρω αν αυτά τα προγράμματα με έκαναν έξυπνότερο, αλλά τουλάχιστον ήμουν αρκετά έξυπνος ώστε να ανακαλύψω πώς μπορώ να τα αλλάξω σε κάτι που ΕΓΩ θέλω να δω.

ΕΠΙΣΗΣ ανακάλυψα πώς να βγάζω τις μπαταρίες από το τηλεκοντρόλ έτσι ώστε κανείς να μην μπορεί να βάλει ΠΑΛΙ τα εκπαιδευτικά προγράμματα.

Αλλά όταν είσαι μωρό, δεν έχεις τη δυνατότητα να μετακινείσαι και πολύ, οπότε υπήρχε μόνο ένα μέρος όπου μπορούσα να κρύψω τις μπαταρίες.

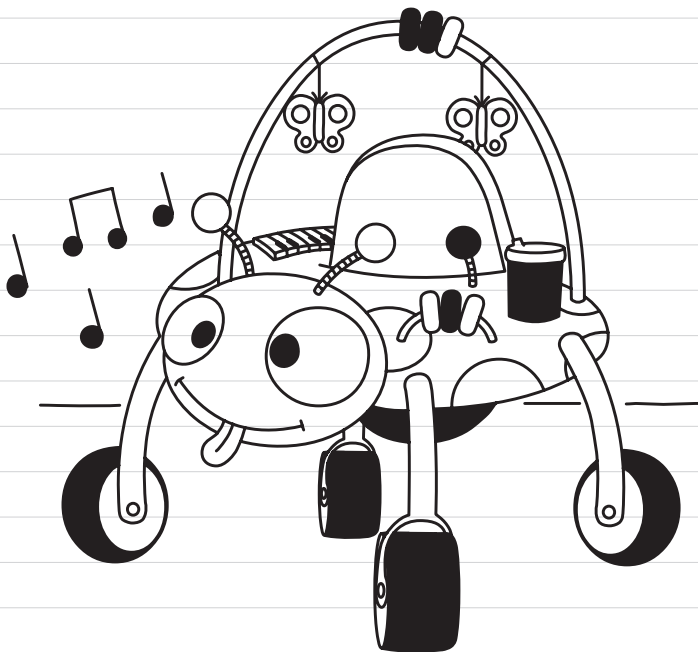

Νομίζω ότι η μαμά θα έπρεπε να με αφήνει να μπουσουλάω περισσότερο στο πάτωμα, όταν ήμουν μικρός, γιατί ήμουν ΠΟΛΥ πίσω στις σωματικές δραστηριότητες σε σχέση με τα υπόλοιπα παιδιά. Ενώ οι άλλοι μπορούσαν να καθίσουν μόνοι τους ή να βολτάρουν κατά μήκος του καναπέ, εγώ ακόμη προσπαθούσα να σηκώσω το κεφάλι μου από το πάτωμα.

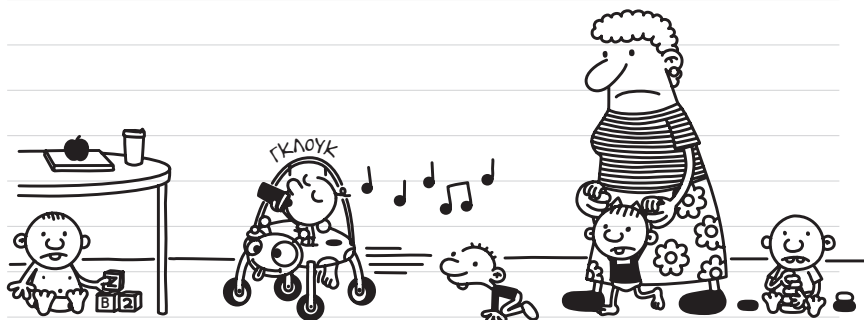
Τότε η μαμά μου αγόρασε ένα πράγμα που το έλεγαν
«Οι Περιπέτειες του Μωρού στη Στράτα» και ήταν
το πρώτο πράγμα που είχα και δεν ήταν πριν του Ρόντρικ.

Η Στράτα ήταν ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ. Είχε ένα εκατομμύριο
μικρά παιχνίδια με τα οποία μπορούσες να διασκεδάσεις
και, επιπλέον, είχε θήκη για το κυπελλάκι.

Αλλά το πιο σπουδαίο ήταν ότι μπορούσα να πάω όπου
ήθελα χωρίς να χρειάζεται στην ουσία να ΠΕΡΠΑΤΗΣΩ.

Είχα αντιληφθεί ότι όταν ήμουν στη Στράτα μου, όλοι οι μικροί μου φίλοι στον παιδότοπο ένιωθαν σαν κλίθιοι.

Αλλά τότε έτυχε να διαβάσει η μαμά σε ένα περιοδικό για γονείς ότι δεν είναι καλή ιδέα να χρησιμοποιούμε στράτες, γιατί τα παιδιά δεν αναπτύσσουν τους μυς που χρειάζονται για να περπατήσουν μόνα τους. Έτσι η μαμά επέστρεψε τη Στράτα μου στο κατάστημα κι εγώ βρέθηκα πάλι εκεί όπου ήμουν πριν.

Μου πήρε πολύ καιρό αλλά στο τέλος ΚΑΤΑΦΕΡΑ να μάθω να περπατάω. Και πριν προλάβω να το καταλάβω, βρέθηκα στον παιδικό σταθμό.

Έρωτες, καρδούλες, αστεράκια – τι σημαίνουν όλα αυτά για τον Γκρεγκ Χέφλι; Ένας χορός στο σχολείο του την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου έχει φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή του. Ο Γκρεγκ φοβάται μήπως μείνει μπακούρι στο χορό και προσπαθεί απεγνωσμένα να βρει μια κοπέλα να τον συνοδέψει.

Βέβαια, ούτε ο καλύτερος φίλος του, ο Ράουλι, έχει βρει συνοδό, αλλά αυτό δεν αποτελεί την παραμικρή ανακούφιση. Μια απροσδόκητη ανατροπή προσφέρει στον Γκρεγκ την πολυπόθητη ντάμα και αφήνει τον Ράουλι να κρατάει το φανάρι. Όμως, πολλά μπορούν να συμβούν σε μια βραδιά, και στο τέλος δεν ξέρεις ποιος θα ερωτευτεί και ποιος όχι.

Είναι υπέροχο. Δεν περίμενα τίποτα λιγότερο. Πέδανα από τα γέλια!

Ρουμπίνη

Είναι απλά δεϊκό!!!

Στέφανος

Έχω διαβάσει όλα τα βιβλία του ΣΠΑΣΙΚΛΑ και ήταν όλα άπαιχτα. Ανυπομονώ να βγουν και τα υπόλοιπα!

Νίκος Σ.

Τρομερό. Πραγματικά ο Τζεφ Κίνι είναι επικός.

Γιάννης Ι.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0013-6

9 786180 100136

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗ: 12506

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η